

СЬОГОДНІ В КІРОВОГРАДІ ВІДКРИВАЄТЬСЯ XVII ОБЛАСНА КОМСОМОЛЬСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ ПАЛКИЙ ПРИВІТ ДЕЛЕГАТАМ!

Рік видання XIII
№ 22 (1502).

СУБОТА, 19 лютого 1972 року

Ціна 2 коп.

«В СУЧАСНИХ УМОВАХ ДЕДАЛИ БІЛЬШЕ ЗРОСТАЮТЬ РОЛЬ І ЗНАЧЕННЯ КОМСОМОЛУ ЯК РЕЗЕРВУ І НАЙБЛИЖЧОГО ПОМІЧНИКА ПАРТІЇ В КОМУНІСТИЧНОМУ ВИХОВАННІ ПІДРОСТАЮЧОГО ПОКОЛІННЯ І БУДІВНИЦТВІ НОВОГО СУСПІЛЬСТВА».

(З Резолюції XXIV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу на Звітну доповідь Центрального Комітету КПРС).

У
ТВОРЦІВ
ДАРУНКУ

Напередодні обласної звітно-виборної конференції далеко за межі області полетіла радісна звістка — на Світлопільській шахті в місті Олександрії встановлено всесоюзний рекорд проходки штреків колективом, в якому більшість — комсомольці.

Поряд з тими, хто виборював рекорд, стояв лапковий шахтарів-прохідників, молодий комуніст Олександр Унтілов.

На фото: Олександр УНТІЛОВ.
Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

Рішенням бюро обкому ЛКСМУ України за успіхи в соціалістичному змаганні по достроковому виконанню народногосподарського плану дев'яти п'ятирічки до обласної Книги комсомольської слави заносяться:

Комсомольсько-молодіжна бригада імені XXIV з'їзду КПРС різників ковальсько-пресового цеху заводу «Червона зірка» (бригадир Геннадій БРАЙЛОВСЬКИЙ, групкомсорт Надія СМУТКО). Колектив працює вже в рахунок липня 1972 року.

Комсомольсько-молодіжна бригада по гетинаксу Олександрійського електро-механічного заводу (бригадир Борис

КРИВОКОНЬ, групкомсорт Микола ТИКВА). Колектив працює зараз в рахунок серпня 1972 року. Члени бригади є ініціаторами соціалістичного змагання між комсомольсько-молодіжними колективами Олександрії під девізом: «П'ятирічку — за чотири роки!»

Комсомольсько-молодіжна тракторна бригада колгоспу імені Ульянова, Ульяновського району (бригадир Анатолій ХАРКАВИЙ, групкомсорт Віктор ПРОДАНЧУК). В минулому році колектив виростив і зібрав по 41,2 центнера озимої пшениці, по 57,8 центнера кукурудзи. Комсомольсько-молодіжна бригада є ініціатором почину — боротьби за 50-центнерний врожай зернових з гектара.

Комсомольсько-молодіжна бригада складальників імені 50-річчя ВЛКСМ Світловодського заводу «Будконструкцій» виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія» (бригадир Володимир СЕМЕНОВ, групкомсорт Микола КРИВОРУЧКО). Колектив трудиться вже в рахунок червня 1972 року.

Комсомольсько-молодіжна група молочнотоварної ферми колгоспу «Перше травня» Маловисіківського району (групкомсорт Надія МАКСИМЕНКО). Минулого року одинадцять доярок групи надали від кожної корови понад три тисячі кілограмів молока. Досягати трьохтисячного рубежу в 1972 році зобов'язались всі дев'ятнадцять чоловік групи.

Комсомольсько-молодіжний колектив беззолного цеху Заваллівського графітного комбінату (секретар комсомольської організації цеху Ігор ШОЙХЕТ). Колектив працює в рахунок квітня 1972 року, випускаючи продукцію тільки високої якості.

ДЕЛЕГАТИ

1.

СТАРШИЙ МАШИНІСТ тепловоза говорив коротко:

— Кожна людина йде до свого поля по-різному. Та світлою буде її дорога, коли відчує зав'язь життя. Робітник — найвища посада на землі...

Тоді Табунець задивляється на посивілі скроні цього чоловіка і уявляє перед собою свого батька. Він теж кадровий робітник.

Повернувшись додому вночі, хлопцеві показує атестат зрілості. А Михайло Іванович вже про застрашний день сина:

— Казав же тобі, що найважче буде, коли настане час вибирати свою власну самотійну стежку.

Анатолій одразу: — Чому власну? Вона наша. Моя стежка буде такою, як і твоя. Крім атеста-та, маю посвідчення слюсаря-інструментальника. От і піду в депо.

В батьковому погляді легка лукавинка:

— Долоні твої ще не за-твердли...

А син розхильовано:

— Ти ж сам казав, що одним медом не задовольнишся...

— Оце чоловіча розмова, — вдоволено підсумував батько.

2.

В робітничому клубі — більшість ровесників Анатолія Табунця. Деякі з них завтра вирушать в далеку дорогу, стануть воїнами. З нагоди цього і влаштований такий урочистий вечір. Виступають керівники локомотивного депо, комсомольські активісти. А потім представник цеху біжучого ремонту:

— Нашу бригаду залишає один комсомолец. Це — Табунець. Нам, звісно, не хотілося б такої розлуки. Бо якщо в жовтні ми рапортували про завершення річного завдання, то в цьому була заслуга кращого слюсара Анатолія Табунця. Віктор Сушко за три місяці пере-дає йому свій досвід. Якщо наша фут-

А в армії такого товариша, як Табунець, захоче мати кожен солдат.

... А згодом лист з військової частини: болісна команда перемогла, то ми, в першу чергу, вітали гравця-розрядника Табунця. Коли цех мав успіхи в турнірі волейболістів і тенісистів, знову ми за-вдячували Анатолію — як громадському тренерів. І тепер доведеться шукати заміни...

А бригадир молодих слюсарів Анатолій Коваль своє додає:

— Він сам підготував собі заміників.

ПОЛУДНЕВА ЗАВ'ЯЗЬ

Для групкомсорга — тільки правий фланг. Так вважає Анатолій Табунець.

«Ваша комсомольська організація може гордитися своїм вихованцем Анатолієм Табунцем. Він у нас — кращий воїн-зв'яз-ківець, класний спеціаліст, відмінник бойової і політичної підготовки, спортсмен-першорозрядник...»

3.

Минули роки. В комітет комсомолу він зайшов в парадному військовому мундирі. Взавшись на облік, сказав, що знову піде в бригаду Анатолія Ковалів. І тут почув:

— До кінця року ми хочемо згуртувати молодіжну тепловозну колону. А кваліфікованих людей не вистачає. Тому

(Закінчення на 2-й стор.).

На фото (зліва направо): делегати XVII обласної комсомольської конференції — піонервожата Новоукраїнської середньої школи № 4 Світлана ГОЛУБ, студент Кіровоградського педінституту імені О. Пушкіна Віталій БАХТАРОВ, секретар комсомольської організації колгоспу «Іскра» Гайворонського району Іван МАЛИЧЕНКО, секретар комсомольської організації колгоспу імені Леніна (Нова Прага) Олександрійського району Наталія БУСИРЕВА, помічник машиніста тепловоза депо Помічна Анатолій ТАБУНЕЦЬ, машиніст електровоза депо Знам'янка Микола ТИМОФЕЄВ.

А ешелон в цей час вже минув вижок і пішов на підйом. Про зміну швидкості й мови не могло бути. І Євдокимов сказав:

— Ось тут і буде в нас екзамени. Дві хвилини напружити, дві хвилини копійної роботи. Колишній солдат-фронтівин і вчорашній молодий воїн тільки стирали рукавами піт з мокрого обличчя. А коли колія побігла рівним полем, Леонід Іванович полегшено зітхнув, і, глнувши на Табунця, мовив:

— Правильно стояв, синку. Без тебе я б морів аж до лісу. А тепер переконаний: бути тобі машиністом.

4.

Комсомольські збори локомотивного депо тривали більше трьох годин. Залізничники підбивали підсумки своєї роботи за перший рік нової п'ятирічки. Секретар комітету комсомолу Валерій Шендрик відзначив молодіжні колективи колон Володимира Крохмалю та Валерія Думанського, які провели понад завдання 480 великовагових поїздів, заэкономили 120 тонн дизельного палива. Двадцять п'ять частина цього досягнення припадає на дружню бригаду Євдокимова та Табунця.

Виступаючи на зборах, групкомсорг колони Табунця запропонував створити в депо ударні загони залізничників, яким би під силу було виконати п'ятирічку за три з половиною — чотири роки.

— Членом ударного загону повинен бути не тільки той, хто виконує добре свої виробничі завдання, — поділовому міркував Табунця. — Якщо кожен комсомолец подумає над тим, щоб поглибити свої технічні та економічні знання, візьме шефство над молодими виробничниками, передасть свій досвід іншим, отоді й матимемо право сказати: ми з ударних загонів.

... Зустрів Анатолія заклопотаного. Він готувався до виступу на обласній комсомольській конференції. Підкреслював цифри, які характеризували здобутки залізничників, робив записи про відвідини молодими робітниками підшефних колгоспів — тут комсомольці депо допомагали тваринникам в механізації ферм, згадував про зустрічі з школярами (залізничники також взяли шефство над школами міста, допомогли їм обладнати спортивні майданчики, прийшли до них як громадські інструктори по спорту). А потім про себе. В січні він 22 рази разом з Леонідом Івановичем вирушав у дорогу. І кожен рейс — щасливий.

М. ШЕВЧУК,

спецкор. «Молодого комунар».

м. Помічна.

ОБЛАСНА КІРОВОГРАДСЬКА КОМСОМЛЬСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

ни В. М. Таратута у вступному слові сказав: «...При активній допомозі і участі виробничих колективів інших областей і республік... споруджено одну з найпотужніших теплових електростанцій». Ця допомога прийшла на будівництво і з нашого краю.

Чи не найтісніші контакти у ладизинців склалися з колективом світловодського виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія». Лише головний завод об'єднання виготовив для енергогиганта фундаменти під турбогенератори, колони голозного корпусу, плити ПНКЛ для перекриття. Образно кажучи, Ладизинська ДРЕС тримається на світловодському бетоні.

З підприємства об'єднання на адресу новобудови йшла продукція багатьох найменувань. Це — і селікатна цегла для спорудження житлових будинків, і школи в Ладизині, і пересувні будинки для

МІСТО ЮНОСТІ— ЕНЕРГОГІГАНТУ

будівельників і монтажників, і теплоізоляційні матеріали для котлів та трубопроводів станції виробництва заводу вапняково-кремнеземистих конструкцій. Щоб продукцію об'єднання замовники одержали вчасно, потурбувалися разом з усім колективом комсомольці і молодь. Про це повідомив вчора по телефону секретар комітету комсомолу Ладизинської ДРЕС Ігор Бічун:

— Ще в 1970 році під час комсомольсько-молодіжного мотопробігу по заводах-постачальниках ми установили тісні і дружні стосунки з комітетами комсомолу заводів об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія». Юнаки і дівчата із Світловодська підтримували нас в найбільш напружені дні будівництва. Вчасно, а частіше і набагато раніше нормативів приходили від них найважливіші замовлення.

Ладизинська ДРЕС — одна з найпотужніших теплових електростанцій була споруджена на 2 роки раніше строку. Це був перший експеримент швидкісного будівництва подібних споруд. Причепні до нього 14 комсомольсько-молодіжних бригад, 3 комсомольсько-молодіжні зміни і молодь Світловодського виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія».

Доприки комсомольсько-молодіжної групи колгоспу «Дружба» Долинського району стали ініціаторами соціалістичного змагання у боротьбі за тритисячні надолі молотів від кожної колони.

На фотоз: члени цієї групи (зліва направо) Надія ПОЛІЩУК, Зінаїда ОГОРЕНКО, Лідія ПОДУЄВА та Катерина МАКСИМЕНКО.

Фото Ю. ЛІЗАШНИКОВА.

ПОЛУДНЕВА ЗАВ'ЯЗЬ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

в депо влаштовуємо курси молодих машиністів. Може і ти...

Почувши, що хлопців на курсах навчав бувалий машиніст Леонід Іванович Євдокимов, Анатолій Табунця одразу погодився з пропозицією комітету.

А вже як гуртувалися молодіжні бригади, Леонід Іванович сам сказав начальнику колони:

— Собі в помічники прошу Толою Табунця.

... Перший рейс, другий, третій. Помічна — Знаменна, Помічна — Колосівка... Кожен раз поїзд прибував на станцію як годиться, в дорозі не було ніяких ускладнень. І ось п'ятий рейс. Анатолій веде свій перший великоваговий. Уважно стежить за шкалою приладів, часом підходить до вікна і не без вдоволення підставляє чоло потокам теплого вітру. Радом Леонід Іванович насторожився. Гукнув до Анатолія і приніпів поглядом до приладів.

— Бачиш, у ведучій секції похитують навантаження...

Болат ЕМБЕРГЕНОВ, студент педінституту імені О. С. Пушкіна.

* * *

За вікном струмені життя вливаються. Шапки гір торкають піднебесся. Біла хмара далеку мандрує і спочить ляга на тихе плесо.

А куди не гляну — люди, люди, люди. Фейерверк облич і платьє пастелі. Журавлям зустрічний вітер в груди. В'є гарячим подихом пустелі. Ще не смеркло. Сонце ще не сіло. Лиш повітря стомлено стукає. А узко на небі диском білим Місяць, мов чабан, на ніч чекає. Чути грому віщі перекати —

Ближче й ближче чути крик Гераклів. Степ завмер, щоб годувати крилатим. Зринуть назустріч першій краплі. Все живе, підлаздне ритму й плину. Як руді — натягнена струна. ...І в одну єдину мить хвилину. Все життя випадає сповна. Перекаля в казахській В. ГАНЮШКОГО.

ДЕЛЕГАТИ

— СЛОВО НАДАЄТЬСЯ бригаді колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району Кіровоградської області Василеві Івановичу Моторному, — оголосив головуючий.

Моторний хутко встав з крісла і попрямував до трибуни. Окунув поглядом присутніх — делегатів XXIV з'їзду КП України. Трохи хвилювався. Потім зосередився і почав неквапливо:

— В сімдесятому, — сказав він, — наша бригада одержала з кожного гектара посіву по сорок п'ять з половиною центнера зернових...

Після кожної цифри показників, що їх називав делегат з'їзду, спалахували гучні оплески. А між тим Василь Моторний продовжував:

— Мені приємно доповісти з'їзду, що тракторна бригада, яку я очолюю, виступила ініціатором республіканського змагання серед комсомольсько-молодіжних колективів за право підписати трудовий рапорт комсомолу України...

Потім бригадир від імені механізаторів своєї бригади розповів про зобов'язання на 1971 рік, про те, що роблять вони для того, щоб взяті зобов'язання перетворити в життя.

Ще з осені озима пшениця радувала серце хлібороба. Та це й зрозуміло. Посіяли першосортним насінням з внесенням мінеральних добрив. Відвели гарні попередники. Взимку провели снігозатримання, а потім, по тало-мерзлоту ґрунті, зробили весняне підживлення посівів, заборонували їх. Напередодні живих Василь Моторний разом з товаришами по бригаді зрівняв дорідне колосся, винишав з нього зерно і — ситились радістю очі. Ще б пак! Таких хлібів тут ще не було!

— Головне тепер — зібрати, щоб не пропав жоден колосок, — говорив бригадир.

Косили вдень і вночі: у дві зміни. Агрегати не виходили з

затори збирали врожай ранніх зернових, інші продовжували догляд за плантаціями кукурудзи, соняшнику, цукрових буряків. Особлива турбота була про кукурудзу, яку тут люблять і уміють вирощувати. Незважаючи на те, що нива була угноєна, що сіяли кукурудзу з одночасним внесенням в ґрунт органічних мінеральних добрив, алітку, під час розпушування міждрядь, вони носили туки. Адже цей агрозахід, як відомо, дає вагому прибавку врожаю.

... Самотніми тепер залишились поля. Тихо там, спокійно. А в колгоспній конторі весело цокатьох рахівниці.

Так, весело!

Бо є що рахувати, бо напружена праця механізаторів увінчалась успіхом: тракторна бригада Василя Моторного зібрала найвищий урожай зернових культур — по 55,1 центнера з усієї площі посіву, яка займала 855 гектарів. А ось як зи-

турботливих господарів. Кожний гектар цукрових буряків дав по 437 центнерів солодкого кореня...

Про кожного механізатора з повним правом можна сказати, що він став економістом на своєму робочому місці. Кожний прагне ощадливо використовувати кошти, які відпускаються на ремонт техніки, запасні частини, паливе. В минулому році механізатори бригади на догляді за технікою і ремонтах заощадили 4203 карбованці. Дякуючи умілому використанню техніки, ліквідації холостих перегонів її, заощаджено понад 120 центнерів пального.

Що й казати, по-господарськи тут використовують техніку, уміють брати від неї все, що вона може дати. А звідси — і високі врожаї, і солідний виробіток на трактор, і заощаджені кошти та паливе.

Хто ж вони, ці люди, зугарні механізатори, неперевершені

ністю в роботі. На полі, де проїде його агрегат, навіть найвимогливіший агроном не знайде ніяких недоліків.

— А навіщо ті недоліки, — любить говорити Анатолій Волков, — Працюємо для себе, для блага всього колгоспу — значить і робимо все так, щоб і тобі, і іншому було приємно.

Іван Моторний, брати Микола і Василь Шумейки, Валентин Тарасенко... І звичайно, їхній ватажок, вихованець комсомолу, Герой Соціалістичної Праці Василь Моторний. Закоханий в техніку. Досконало вивчив агротехніку вирощування всіх культур. Виріс у керівника, організатора. Найголовніше ж — він любить людей, уміє з ними працювати.

Перший рік нової п'ятирічки був добрим стартом для тракторної бригади В. Моторного. Збагачені великим досвідом, знаючи свої сили і можливості, механізатори передової бригади, як і молоді хлібороби Ульяновського району, вирішили боротись за те, щоб у дев'ятій п'ятирічці довести середньорічний врожай зернових до п'ятдесяти центнерів з гектара.

І ще веселіше задзвеніло у майстерні молотки, раз у раз дають про себе знати спалахи газозварювального апарату: скоро весна. А вчорами — школа колгоспного всеобучу...

Інколи кажуть: щедрі землі у надлацькому колгоспі «Зоря комунізму». Що у відповідь на це можна сказати? Хіба що зіслатися на народну мудрість: людина працює — земля не ліниється, людина ліниється — земля не працює.

І. ВАЩУК, колгосп «Зоря комунізму», Новоархангельський район.

СТЕПОВА ЩЕДРІСТЬ

Одного разу вони вирішили піти за Гіталовим...

загінок по двадцять годин на добу. Механізатори відпочивали в степу, обідали біля агрегатів — туди їм страву доставляли в термосах. Зерно з бункерів вивантажували на ходу, біля агрегатів чергувала техлестука. Кипіло змагання.

І вперлися за дев'ять днів. В той час, коли одні механі-

глядає врожайність у розрізі окремих культур. Кожний гектар озимої пшениці дав по 56,6 центнера, ячменю — по 37,9 центнера, вівса — по 36,9 центнера, гороху — по 24,7 центнера, гречки — по 21 центнеру. На славу виродила і качаниста: по 81,4 центнера. Інші культури теж не підвели

майстри вирощування високіх урожаїв! Микола Жулинський, Першокласний тракторист, чудовий знавець і машин, і агротехніки. Реставрувати якусь деталь, з брукху виготовити річ, швидко усунути найскладнішу поломку, — все це він може. Або ось Анатолій Волков. Відзначається неабиякою акурат-

Гуртківці слухали досить уважно, і лише один, невисокого зросту хлопець (пізніше дізнався, що це Геннадій Брайловський), час від часу кидав репліки: — Це вже ми знаємо. Проходили.

Або щось подібне. Подумалось, що навіть у звичайній розмові така поведінка навряд чи здалася б вихованою, а тут, на занятті, репліки й зовсім недоречні. Ну що ж, люди стомилися, розрядка потрібна. Але ж і Сергій Петрович попрацював цілий день, та і років йому мало не вітричі більше, аніж Генці. Подумалось, що хлопець, мабуть, з тих, хто, просидівши цю годину, першим попрямує до дверей. Та пропагандист віз далі:

— Найхарактернішою ознакою соціалістичного виробництва є його планування. Зараз партія і уряд приділяють велику увагу складанню стабільних виробничих планів. Про це йшлося на XXIV з'їзді КПРС. До чого приводить неточне пла-

тись із двох половин шини. Економія — тисячі карбованців.

До раціоналізаторської ідеї приходять різні шляхами. Потрібен імпульс, поштовх. Інколи він з'являється, коли у гурток приходить спеціаліст.

З його короткої розповіді академічних знань не набув, та і не такі завдання стоять перед комсомольською освітою. Просто у цих хлопців та дівчат, які щодня стоять біля верстата, народжується безліч асіляких «як?» і «а чому не так?». Можливо, ці запитання наступного дня зникли б без сліду, якби не було певності, що одного понеділка на заняття прийде фахівець. Тоді з'являється можливість запитати про думане, запропонувати: «А чому б не зробити так...» Не станеш же з кожною «дрібноницею» бігати щодня до спеціалістів! А гурток створює для того ділову атмосферу.

А ЗАНЯТТІ гуртка «Основні соціалістичної економіки» ковальсько-пресового

КОЛИ ПРИХОДИТЬ ФАХІВЕЦЬ

Реферат з економіки готує бригадир комсомольсько-молодіжної

нування, ви знаєте самі. Згадайте, скільки разів доводилося «натискати» і «штурмувати»...

Скінчивши розповідь, сказав:

— Зараз економіст цеху Олег Федорович Лазаренко розповідь про техпромфінплан підприємства.

— Техпромфінплан — це програма діяльності кожного нашого заводу, — почав Олег Федорович.

— До наступного заняття, — звернувся до комсомольців пропагандист С. П. Абраменко, коли гість закінчив, — потрібно підготувати роботу «Участь комсомольської організації у використанні основних фондів цеху». Я пропоную це зробити Ларисі і Валентині. А допоможе їм Геннадій. Думаю, що кандидатури підходящі.

Слухаючи не заперечували. А я подумав: «Хіба балакує Генка буде серйозно допомагати дівчатам?» Та після заняття, розмовляючи з Сергієм Петровичем та Олегом Федоровичем, довів, що Валентина Дмитрієва працює плановиком цеху, Лариса Кухаренко — обліковець. А Геннадій Брайловський — бригадир комсомольсько-молодіжної імені XXIV з'їзду КПРС бригади різальників. Кому, як не їм, знати про використання в цеху обладнання, про економію матеріалів та енергії!

МАБУТЬ, вони напишуть про те, що уже кілька років у КПЦ розкрий деяких заготовок ведеться із відходів металу, напишуть, що за минулий рік цех зекономив 309 тонн сталі.

Проблема економії тут дуже актуальна. Справа в тому, що на завод часто приходять прокат не тих типорозмірів, на які розраховано технологічний процес.

Можливо, хтось з колгоспників помітив, що на нових сігалках СУТ-47 та СУЛ-48 колеса мають по два зварювальних шва, а не по одному, як раніше. Це — ідея раціоналізаторів з ковальсько-пресового. Було встановлено ще один зварювальний апарат. Колеса для сігалок почали виготовля-

цеху заводу «Червона зірка» фахівець — гість заочний. Сергій Петрович Абраменко запрошує цехових плановиків, інженерів, працівників бухгалтерії. Нещодавно інженер цеху Олександр Митрофанович Булиженко розповідав слухачам про шляхи підвищення ефективності виробництва та про науково-технічний прогрес як вирішальну умову створення матеріально-технічної бази комунізму. І хтозна, які цінні ідеї зародилися під час цих зустрічей!

Ось і на занятті гуртка, коли традиційне звернення пропагандиста «Запитання будуть?» можна було сприйняти як ознаку закінчення уроку, піднявся Геннадій Брайловський.

— Олег Федорович, — звернувся він до Лазаренка, — чому у нас не виводять, скільки бригада заощадила металу?

Пізніше довелося зустрітись з секретарем комсомольської організації цеху Миколою Валахом. Він розповів, що хлопці з бригади Геннадія Брайловського пообіцяли виконати свій піврічний план до 21 травня, до 50-річчя з дня утворення комсомольської організації «Червоної зірки». Тоді стало зрозумілим, чому Геннадій так турбувався, щоб на його ділянку поставили ваги. Облік відходів дасть можливість краще використовувати сировину.

...За вікном вже давно блищали крапки ліхтарів. В кімнаті, де нещодавно точились розмови, панувала тиша, вона інколи з'являється, коли довгий день скінчився, коли вже можна збиратись додому, але хочеться хвилину посидіти мовчки, думати лише, що остання цигарка здається найприємнішою.

— А ти знаєш, Сергію Петровичу, — порушив мовчанку Лазаренко, — Генка так має рацію. Треба зважувати відходи, ой, як треба!

М. БІДЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
м. Кіровоград.
Завод «Червона зірка».

СКАЖУ СЛОВО

ОРІЄНТИР ПРОФЕСІЇ

Предмет обговорення в групі «Б» — «трійка»

Від того, який вихователю, у великій мірі залежить, що одержить вихованець. Його знання, його переконання. А коли ти готуєшся стати педагогом, то роздуми про власні здобутки і прорахунки, самокритичне ставлення до себе принесуть лише користь.

В педагогічному інституті значна увага приділяється саме професійній підготовці майбутніх спеціалістів. Вчитель — це повинно стати не лише твоєю професією, а покликанням. Зараз мало засвоювати лише те, що слухаєш на лекції. Потрібно вдосконалювати свої знання, виробляти навички дослідника.

Партком разом з комітетом ком-

сомолу проводить зльоти відмінників навчання і кращих груп інституту. Така форма роботи виправдує себе, позитивно впливає на підготовку майбутніх спеціалістів. Саме тут піднімаються питання участі відмінників у громадському житті інституту, якості їх наукової діяльності, обміну досвідом по організації самостійної роботи, конспектуванні лекцій, першоджерел, пропаганді досягнень науки по спеціальності.

З іншого боку, на засіданні комітету комсомолу, комсомольських зборах обговорюються питання: чому деякі активісти одержують незадовільні оцінки. Адаже мова про розумне поєднання від-

мінного навчання з активною громадською діяльністю. Яку користь може принести майбутній вчитель школи, коли його знання не на висоті?

Ось чому останні комсомольські збори групи Б IV курсу факультету англійської мови було присвячене єдиній трійці в групі, одержаній студентом з вікової психології.

Від свідомого і самостійного засвоєння знань до участі в наукових гуртках, щоденне оволодіння навичками своєї професії — ось орієнтир комсомольського комітету в роботі з студентами. Адаже завдання виховання нової людини, будівника комунізму, забезпечення переходу до загальної середньої освіти вирішувати нам, випускникам педагогічних вузів.

Л. ЮДЕНКОВА,
студентка Кіровоградського педагогічного інституту.

Михайло РОДИНЧЕНКО

ГУДУТЬ ДРОТИ

Моя велетенська
Контрабасів струни,
Гудуть драти
На молодих вітрах,
Які пульсують
Невидимим струмом,
Затиснутим
В сталевих берегах...
Та досить вуха
До стовпа прикласти,
Здається, що гудуть то
Не драти,
А розгрівожені
Печалами і щастям,
Близькі й далекі
Стругають світи.
Велике торжество
Вчувається в тім гуді...
Гей, гей, життя —
Палац добра і зла,
Ми вже давно
Дійшли твоєї суті,
Яка віками
Марево була!..
...Гудуть драти —
Артерії життя.
Горять вогні —
Комуни маяки...
...Нам ні до чого
Радості миттєві —
Нам радість перемоги
На віки!
Долінський район.

ДЕЛЕГАТИ

У Кіровоградській середній школі № 23 Валентина СІВКЕВИЧ п'ять років працює старшою піонервожатою. Валентина — студентка п'ятого курсу Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна, делегат XVII обласної комсомольської конференції.

ЩОРОКУ наша комсомольська шкільна організація поповнюється новими членами. Лише цього року ми прийняли в свою дружну сім'ю ще 50 юнаків і дівчат. Отже, в Маловишківській СШ № 3 нас — 217. Всією комсомольською організацією школи керує загальний, з'єднаний комсомольський комітет. Він вирішує всі основні питання комсомольського життя, разом з штабом «За ленінське ставлення до навчання» організовує пости всеобучу, підбиває підсумки огляду комсомольських груп.

Найкращих показників домоглися комсомольці 10 «А», 9 «Б» та 8 «А» класів. Всі наші комсомольці горять великим бажанням принести якнайбільше користі суспільству, людям. А для нас, звичайно, найголовніше — навчання. Тут і комітет в цілому, і кожен учень окремо має проявити свою комсомольську ініціативу, енергію, принциповість.

В кожній комсомольській групі пройшли збори під девізом «Навчання кожного — під контроль всіх». На порядку денному стояли такі питання: «Що треба зробити, щоб твої знання були більш глибокими і міцними?», «Чи можна вчитися без «двійки» і «трійки»?», «Допомога слабшим у навчанні. Які форми найкраще виправдовують себе?».

Прямуючи маршрутами республіканської експедиції «В країну знань», прагнемо розвинути в комсомольців творче мислення, виховати в них зацікавленість, любов до оволодіння знаннями.

Вихованці школи працюють під девізом: «Кожен комсомолець — член предметного гуртка чи наукового товариства». Робота в цих гуртках допомагає у виборі майбутнього життєвого шляху.

У ДИВНУ КРАЇНУ

Комсомольці старших класів закінчили будівництво кабінету групового навчання, відремонтували три класні кімнати, полагодили шкільний інвентар. Цього року змінилася дружба старшокласників з виробничими колективами. Комсомольці з 10 «А» часті гості тваринників колгоспу «Родина». Там вони виступають з доповідями, концертами, цікавляться виробни-

СКАЖУ СЛОВО

чими показниками ферми, звітують про своє навчання. Зв'язки з шефами — це шлях до самостійного життя, до свідомого вибору професії.

В ЕЛІКУ користь у вихованні учнів приносять комсомольські збори, які за рішенням комсомольського комітету проводяться між групами паралельних класів. Зараз комсомольці школи вивчають матеріали XXIV з'їзду КПРС.

Ми з піонерією готуємося гідно зустріти 50-річчя піонерської організації. Піонерські загони дружини імені Золотого Космодержавця успішно крокують маршрутами маршу «Завжди напоготові». «В країну знань», «Піонербуль», «Моя Батьківщина — СРСР», «Мир і солідарність». І в цьому вони дістають велику допомогу з боку старших товаришів. В кожній піонерській загін приходять вожаки-комсомольці.

День за днем життя комсомольської організації школи повнішає внутрішньою напругою цікавих справ. Кожен новий захід, вечір, збори збагачує комсомольця, сприяє успішній участі в огляді комсомольських груп.

Н. ЛІПІНА,
учениця 10 класу, секретар комсомольської організації Маловишківської СШ № 3.

КУЗНЯ З НОВОЇ ПРАГИ

Новопразька шкільна виробнича бригада вишла переможцем за підсумками республіканського змагання учнівських бригад у 1971 році. Їй вручено грамоту Міністерства освіти УРСР і премію — бібліотеку вартістю 5 тисяч карбованців.

Новопразьку школу з цінковитим правом називають кузницею хліборобських кадрів. Кожен її вихованець

разом з атестатом зрілості одержує права механізатора широкого профілю. Зараз у колгоспі і на підприємстві нового селища працює близько 600 випускників школи. І в цьому велика заслуга педагогічного колективу, счолованого заслуженим учителем УРСР Ф. Ф. Онсаничем, який прищеплює дітям любов до хліборобської праці. Провліття колгоспу імені Леніна виділило для школи 127 гектарів землі, передало ряд машин і інвентар. Учніська бригада на своєму полі вирощує різні сільськогосподарські культури.

«WE SHALL OVERCOME» МИ ПЕРЕМОЖЕМО!

Лідер лейбористської партії Г. Вільсон, який нещодавно побував в Ольстері, жажнувся, побачивши, який страшний слід залишає на дітях безвихідне, за його словами, становище в цій країні.

Пішов уже третій рік після висадки англійських військ. Єдине, чого домоглися англійські солдати — це всезагальної ненависті. Три роки чималий термін в житті дітей. Підрастаюче покоління північної Ірландії пройшло за цей період велику школу. Не з книжок, не з чужих спогадів, а на власні очі побачили вони справжнє обличчя британського імперіалізму. Вони пережили пожорливі цілі квартали, вуличні бої, обшуки, що влаштовувалися англійською армією, арешти без суду і слідства, смерть рідних. Бачили, як англійські солдати по-звірячому розправлялися з їх батьками та братами.

Чи зможе підрастаюче покоління забути пережите? Яким відлунням заявить воно про себе у майбутньому?

Кореспондент лондонської газети «Обсервер» Д. Гейлперн записав до свого блокнота багато розмов з маленькими жителями Богсайда — католицького гетто в місті Лондондеррі. Цей блокнот — справжнє звинувачення британському імперіалізму. В одній з початкових шпіль він розмовляє з десятирічним хлопчиком. Чи кидав він запалювальні бомби? (Мова йде про саморобні запалювальні суміші, які використовують ірландські патріоти під час вуличних боїв).

«Я кинув дві, — гордо відповів школяр, — А приготував десять». «Але ними можна бити кого-небудь», — зауважив кореспондент. «Якби не англійські сол-

дати, то не було б в кого кидати», — заспокоїв його школяр. «Чи потрапляли в нього гумові кулі?» — запитав кореспондент. «Тричі... І дуже боляче».

Шістнадцятирічна сестра католика, ув'язненого в концтаборі Донг Нош розповідає:

«Я залишилася ночувати у брата та його дружини. О четвертій годині ранку прокинулася, почувши англійську мову на вулиці. Відразу ж подумала: почувся дзенькіт вибитого скла, солдати увійшли в дім. Брат спав. Солдати схопили його і дружину, яка була на шостому місяці вагітності. Брата антигли в мордор і стали бити прикладами. Його дружина планала і весь час промовляла: «За що? Куди ви його ведете?». Брата потягли в джип. І знову били прикладами по голові. Це все, що я бачила».

А ось розповідь ще одного школяра:

«Опівночі мати поглянула у вікно і помітила англійських солдатів. Вона вибігла через чорний хід, щоб попередити судів. Англіїці закидали нас гранатами з газом «Сі-Ес» і обстріляли. Додому я повернулася через годину, коли нам пощастило прогнати непроханих гостей з нашої вулиці. У нас було людно. Хтось сказав, що вбили мою маму. Я не зрозумів, але доки до мене дійшов зміст цих слів, хотів побігти покататися з солдатами. Та мене утримали».

Представники англійської армії пізніше заявили, що мати школяра була вбито «випадково». Дев'ять чоловіків виявилися «випадково» вбитими і пораненими.

... Чотирнадцятирічний Гаврош патрулює на своїй вулиці. «Якщо з'являться солдати, — говорить він, — я повинен оголосити тривогу. Я чергую щоночі на цьому тижні».

О 3 годині 30 хвилин ранку він все ще чергував, коли помітив солдатів. Хлопчик астиг повідомити жителів.

Хто вони, ці хлопчини і дівчатка з Богсайда? Як їх звати? Гейлперн не називав жодного прізвища. І не випадково. Його маленькі співрозмовники просили не вказувати хто вони. Діти дуже добре розуміють, що це могло б накласти на їх сім'ю серйозні неприємності.

Лікар, під опікою якого 8 тисяч пацієнтів у Богсайді, зазначає, що діти від 4 до 7 років відзначаються підвищеною нервовістю і збудженістю, чого не траплялося раніше.

В сьогоднішніх умовах Ольстера це, мабуть, «нормально». Але ніхто з Богсайда не вважає нормальним те, що відбувається. В тому числі діти. І тому вони майструють бомби, разом з дорослими чергують вночі, допомагають захищати від солдатів свої домівки.

Це їх країна. Це їх дитинство.

Н. ЄФІМОВ.
АПН.

• ПЕРЕД СОЛДАТСЬКОЮ СЛУЖБОЮ

І РОЗПОВІВ ГЕНЕРАЛ...

• ДІЄ «ШКОЛА МОЛОДОГО ВОІНА»

В ЖЕ ЧЕТВЕРТИЙ рік змістовну роботу по військово-патріотичному вихованню учнівської молоді проводить «Школа майбутнього воїна», створена на громадських засадах міським комітетом ДТСААФ та військкоматом Світловодська.

Сотні юнаків пройшли тут ідейно-політичний гарт, готуючись виконати свій священний обов'язок вірного служіння Вітчизні. Приклад вони беруть з своїх наставників — начальників «Школи майбутнього воїна» на громадських засадах полковника запасу Д. К. Мосійчука, офіцера запасу П. С. Небользіна, І. С. Гришина. Груди цих людей прикрашають бойові нагороди. То — немеркнуча пам'ять про участь у суворих боях під час минулої війни, то радість воїнів-визволителів.

Частими гостями в школах міста бувають офіцери запасу А. А. Бородай, М. Я. Звиглянич,

капітан 2-го рангу запасу В. В. Чередищенко. Стає зрозумілою подвійна дійовість військово-патріотичного виховання, коли юнаки дізнаються про подвиги героїв не лише з прочитаних книг або перегляду кінофільмів, а і з розповідей очевидців — безпосередніх учасників тих буремних подій.

І не випадково чергове заняття «Школи майбутнього воїна» було присвячено темі «За що ми любимо свою Батьківщину?».

В усіх середніх школах нічні творені військові кабінети, працюють технічні та спортивні гуртки, де гартують свою силу, набувають знань юнаки.

Чимало зробили, наприклад, педагоги офіцери запасу А. І. Камчатний, М. Д. Шевченко, І. М. Доронін, Г. О. Єфімов, щоб їх вихованці стали гідними

воїнами Радянських Збройних Сил.

Гучними оплесками зустрічають присутні ушлявленого генерала у відставці М. С. Вержбицького, в минулому командира танкової бригади, який поділився своїми спогадами та закликав молоде покоління до беззавітного служіння народові.

Велика честь — військова служба в лавах Радянської Армії, а ще більша — стати офіцером Збройних Сил Країни Рад. Саме про це розповіли випускникам колишні вихованці шкіл міста, а нині курсанти вищих військових закладів. Перебуваючи у канікулярній відпустці, вони виявили бажання зустрітись з своїми молодшими товаришами.

Тепло розповідає про Московську військово-інженерну Ана-

демію імені В. В. Куйбишева її слухач Костянтин Акмолін. Запрошує старшокласників до аступу в Ленінградську військово-інженерну академію імені Можайського Володимира Даниловича, який два роки тому успішно закінчив Світловодську СШ № 2. Про курсантське життя розповів випускник Харківського авіаційно-технічного училища імені Ленінського комсомолу Анатолій Климонко.

Звооружливі погляди юнаків слідкують за піднянутими, стрункими, одягнутими у військове абрання молодими людьми, підказують, що вже деякі вибрали свій подальший життєвий шлях, уявляючи себе на місці тих, хто виступав.

І як дозав — виступ випускника Світловодської СШ № 1 Анатолія Колоса. Він від імені старшокласників запевнив усіх старших товаришів, що сьогоднішні шістнадцятирічні хлопці теж стануть воїнами, гідно нести будуть знамено своїх батьків.

Юнаки з цікавістю вислухали звернення до них промову секретаря Світловодського МК ЛКСМУ Віктора Петракова, який закликав молоді до оволодіння знаннями.

І. КАРАНТ,
вчитель Світловодської СШ № 8.

СПОРТ

ХРОНІКА ЗМАГАНЬ

ВЕЛОКРОС. У Кіровограді в парку «Перемога» відбулися перші в нинішньому сезоні змагання велосипедистів. Тут проведено велокрос на особисту першість обласної ради ДСТ «Спартак».

Найкраще 20-кілометрову дистанцію подолав кіровоградець Сергій Винниченко.

ЛЕГКА АТЛЕТІКА. У Донецьку закінчилися командні змагання першості республіканської ради ДСТ «Авангард». Наші земляки виборили 3 місця. Олександрівка Любов Ручка була другою на 1500-метровій дистанції.

ТУРНІР ШАШКІСТІВ «КОЛОСА»

Завершилися особисто-командні змагання з шаховою на першість Кіровоградської міської ради ДСТ «Колос», в якій взяли участь чотирнадцять команд. По завершенню були спортсмени швейно-галатерейного заводу імені Шевченка, а також фабрики обсягівінвентарів, в складі якої виступали Леонід Насітовський, Петро Кравченко. Вони набрали 32,5 очка — на 3 очка більше, ніж шахматист ремзаводу «Укрспецтехнік».

Р. ЛАШКЕВИЧ,
голова міської ради ДСТ «Колос».

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД НЕДІЛЯ, 20 ЛЮТОГО. ПЕРША ПРОГРАМА. 12.30 — Художній фільм «Чотири танкісти і собака», 13 серія. (М). 13.30 — Для школярів. Відповіді на питання сьомого туру олімпіади з математики. (М). 14.30 — «Піонерський салют». (Ужгород). 15.00 — «Народні таланти». (Запоріжжя). 16.00 — Народний телеуніверситет. «Наука

Країни Рад». Внесок вчених Української РСР. (М). 17.00 — Кольорове телебачення. «Клуб кіноподорожей». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Концерт для воїнів Радянської Армії і Флоту. (Харків). 18.45 — Кольорове телебачення. Прем'єра багатосерійного телефільму «Тіні зникають опівдні», 6 та 7 серії. (М). 21.00 — Програма «Час». 21.30 — Спортивна програма. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.00 — «Зірочка». (К). 16.30 — А. Чехов. «Справжній мужчина складається з мужа і чина». Телеспектакль. (К). 17.25 — «Наука управління». Передача друга. (Дніпропетровськ). 17.45 — Для

дітей. Телефільм. «Доки спала бабуса». (К). 18.00 — Телефільм «Надія Андріївна Обухова». (К). 18.50 — Д. Кедрін. «Рембрандт». Телеспектакль. (К). 20.35 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — «Спортлото». (К). 21.10 — «Сім нот в тиші». (К).

ПОНЕДІЛОК, 21 ЛЮТОГО. ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізії. (К). 11.10 — Художній фільм «Олександр Пархоменко». (К). 16.05 — Програма передач. (Кіровоград). 16.10 — М. Лермонтов. Поема «Мцирі». (М). 16.35 — «Води континентів». Навчальна програма. (М). 17.00 — Республіканська фізико-математична школа. (К). 17.30 — За накресленнями

XXIV з'їзду КПРС. «Світлопільські рубені». (Кіровоград. На республіканське телебачення). 17.45 — Телевізії. (К). 18.05 — Для дітей. «Справжній товариш». Ляльковий вистав. (Харків). 18.55 — «Працює з величчю». (Кіровоград). 19.15 — «П'ятирічка, рін другий». (М). 19.45 — Художній фільм «Красна площа». 1 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Зустріч письменників з воїнами гвардійської Таманської дивізії. (М). 22.40 — «Світ чарівної оперети». (Донецько). 23.40 — Телевізії. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — Для школярів «Вогнище». (М). 17.30 — «Комсар крилатої гвардії». (М). 18.00

— Новини. (М). 18.10 — Кольорове телебачення. Мультифільм. (М). 18.30 — Музичний телефільм. (М). 19.15 — Телефільм «Українське бароко». (К). 19.45 — «Наука Радянської України». (К). 20.40 — «На добраніч, діти». (К). 20.50 — Українське кольорове телебачення. Концерт. (К). 21.10 — Художній фільм «Олександр Пархоменко». (К).

ВІСІРОК, 22 ЛЮТОГО. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів «Вогнище». (М). 10.15 — Теленарис «100 років Державному історичному музею». (М). 10.45 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Далеко в горах». (М). 12.10 — Прем'єра документального телефільму «Жнива». (М). 12.35 — «Шахова школа». (М). 13.35 — Телевізії. (К). 15.10 — Програма передач. Оголошення. (Кіровоград). 15.15 — «На головних напрямках п'ятиріччя». (Одеса). 15.30 — «З досвіду партійних організацій». (К). 15.40 — «На шкільних широтах». (К). 16.10 — Те-

левисті. (К). 16.30 — Концерт, присвячений Дню Радянської Армії і Військово-Морського Флоту. (М). 18.35 — Ленінський університет мільйонів. (М). 19.05 — Художній фільм «Красна площа». 2 серія. (М). 20.15 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з хокею. «Спартак» (М) — «Динамо» (М). В перерві — «Хроніка тижня». (Кіровоград). 21.45 — Програма «Час». (М). 22.15 — До Дня Радянської Армії і Військово-Морського Флоту СРСР. «Я — громадянин». (К). 23.15 — Телевізії. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.30 — Концерт оркестру народних інструментів Донецького педінституту. (Донецько). 18.15 — М. Горький. «Останні». Телеспектакль. (К). 20.15 — «На добраніч, діти». (К). 20.30 — Концерт. (К). 21.15 — Художній фільм «Листопад». (К).

Про можливі зміни в програмі нас повідомлять диспеттери радіо і телебачення.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.